

ANUL XXI. (Seria II.)

Luni, 1. Aprilie n. (19. Martie v.) 1901.

Nr. 6.

Apare la 1 și 15 a fie-cărei luni st. n.
în Arad.

Proprietar-editor: Dr. Ioan Suci.
Redactor-responsabil: Nicu Stejărel.

Prețul abonamentului:
Pe 1 an 6 coroane.
Pe jum. de an 3 coroane.

Bătrîn cuminte.

Ea: Ce aud? D-ta vorbești de speranțe într'un viitor! În anii D-tate ai face mai bine să cauți a espia trecutul. — Ori că vrei să te însori? . . .

Ei: Dincontră: Mă fuc călugăr. Cu asta intru în pocăință pentru păcatele trecutului meu de holtetii, dar totodată mă-se deschide calea către viitor frumos.

Ea: Adecă viitorul ar avea să servească de acoperiș — al trecutului! E întrebare însă că zidurile puté-vor purta acoperișul!

De unde vine de să zice în țara românească: „liberalii“ și „conservatorii“

(Snoavă politică.)

Ci-că pe vremea, când nu se făceau bucate în draguța de „țară“, înaltul sfat a trimis în țara neamțului pe vornicul Cârpeală, să ceară bani pe rēvaș dela jidovul *Ali Kohn*. Dar cum jidanul naibii a cerut țara zalog pentru gologanii sei, Cârpeală, nici n'a mai stat la tocmeală, ei a plecat supărat, zicând lui Ali: „Noi lui *Kohn* — *servitori*?! Nici-odată!“

A trimis sfatul țării mai apoi pe vornicul Stărcilă, om isteț și priceput, doar' de-o lasă mai eftin ovreul. Marțafoiul dracului însă ținea morțiș: „Întâi dați-mi țara și apoi vă dau paralele.“ Plecat-a Stărcilă și mai supărat, spunendu-o verde cazarului: „Asta nu să poate, *lieber Ali!*“

Ne avēnd încotro, țara a așteptat până a dat Dzeu iară grâu și beșug, binecuvēntând cuminiția bunilor vornici. Iar spre aducere aminte urmașii lui Cârpeală și azi, când se întâlnesc, se intreață unul pe altul: „Cohnservitor“? — până-ce cei ai lui Stărcilă își zic: „Cum mai stăm noi liberalii?“

Numai dacă o zic asta în scris, apoi o scriu după ortografia „Asociațiunei“ din Sibiiu, ca să nu se enci-lopēdicesc înțelesul.

Auzită dela Văsălie Snop din Țop.

Între profesioniști.

— „Cum ți-am spus, boala ta-ți gravă
Dar luând fără zăbavă
Măsură . . . și dacă-ți lua
Ceea-ce ți-voit ordona,
În scurt timp te vei scula!“
Zise cu un aer grav
Medicul, unu bolnav;
Ear' când ăsta'n fațu-și rise,
Ca adaus el ți mai zise:
— „Prietene, tu se curine
Să t'increzi deplin în mine,
Căci precum ști, chiar Isus
Celor vindecați li-a spus:
„Credința v'a vindecat!“
— „Doctore, neapărat
Oii eu mă incred în tine,
Cum m'ași crede în mine!“
Răspunse gemând, din pat,
Bolnavul, un advocat
Cu renume și colțat: —
„Înse, drept de veți să-ți spun,
Preț pe știința ta nu pun;
De medici mă îngrozesc,
Dacă stau și mă gândesc:
Că voi pe cați și-ași trimis,
„Vindecând“ — în paradis!“ . . .
— „De-ar fi chiar adevărat“
— „Medicul i-a replicat —
Că și eu să fi trimis
Pacienți în paradis
Tot nu's vinovat, ca tine:
Că — le merge-acolo bine.
În timp-ce clientii tei
Gem și plâng, ca vâi de ei,
Că mai multii, nerinovați.
Prin temnițe infundați!“

Cărăbus.

Îapa din Bănat.

Neica Radu din Lugoj
Are'n pivniță un „Bloj“:
Un butoi cu vin „bordo.“
Ce i zice „Boros-hordó“.
Din acest butoi s'adapă
Din Lighet — o biată îapă,
Urgisită, răpciugoasă,
O teahală pécătoasă!

Îapa asta mult vestită
Nuși cruță nici o copită.
Că-aleargă din sat în sat,
Ca tot calul „deshămat.“
Alergând, a flămânzit
'N Dragșina când a sosit.
Aici vezând satul mare,
Trifoiște'n belșugare:
S'a pus Murga la pășune,
De-î bătea gura tot spume! . . .

Pe când se credea la largul,
Eată că vine argatul:
Cu un biciu de curelușe
Și dă Murgei peste gușă, —
Încât fugind pân'acasă,
Gata „spiritul“ să-î iasă!

Morala:

„Nu umbla'n ce nu-ți al tei,
Că te-or frige, dragul meu!“

Ducipal.

Kiks tipografic.

„Vulturul“ face amor (u), dar nu satură (i). . . !

Cerbul (c) prim din diecesa Aradului a ales de
sucesor — deputat sinodal pe dl. Ixpravauc (s).

Intreabă de burtă (s), ce valoare au acțiunile „Ti-
pografia“ (T) din Sibiiu.

„Dapelul“ e cu lin'e (m) și salm (c) redăctat.

Când profesorii ajung în conflict cu elevii, aceas-
ta situație se poate numi gravă (e).

Buletinul seminarial din Arad.

Oamenii munciți.

— Dar cum te simți, ca călugăr?
— Apoi să vezi, omul totuși trebuie să aibă și ocu-
pație, număicât aceea nu este ertat să degeneze în —
muncă.

Grigi familiare.

Eu: În fine te ai trezit din chefuri!

O săptămână nu te-au mai văzut copiii tei! —

El: Bine zici, așa-i — copiii încă avem!

Ambiție.

EI: Ne-am primblat 2 ore întregi, acum haid acasă, să vedem de copit.

Ea: Pe un Dumnezeu nu! băbățele. Vino mai de vre-o câteva ori în sus și în jos pe promenadă. Capăt „migrain“ dacă n'o faci asta.

EI: Dar pentru-ce atâta oboseală?

Ea: Nu mă pot lăsa învinsă de doamna Curechi. Dacă ne depărtăm mai de grabă, ar crede lumea că recunosc și eu a fi pălăria ei cea nouă mai frumoasă decât a mea . . .

Ce e de necrezut ?

Ca la „banca preotască“ contemplată de Dr. Șpanu, să poată ajunge *altcineva* de „director execuțiv“ și nu finanțierul metropolit Mețianu ;

ca părintele protosincol Natie să fie din principiu pentru stîrpirea tuturor *iesușilor* de pe fața pămîntului ;

ca „frații“ fiind acum, preacuvioșii Augustin și Roman să nu se *îubească* reciproc ca frații ;

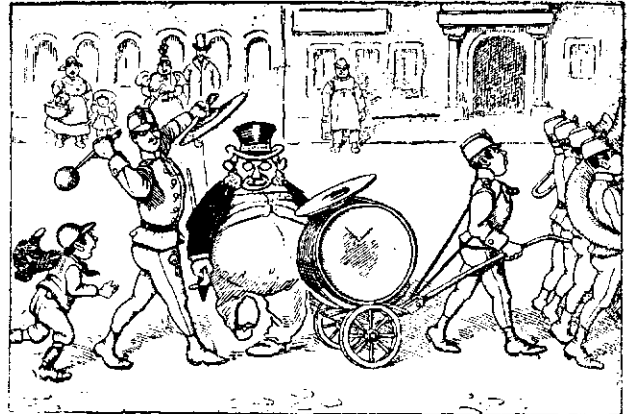
ca acționarii „Tipografiei“ din Sibiu să alle de prea mici *tantiemele* și de prea mari *dividendele*.

ca să treacă o lună de zile fără de un „grand-chef“ *Des-flamurat*.

ca dl Hașdeu, laudând pe nou-recipiatul academi-cian, să se fi provocat și la „*Imitațiunile*“ lui Ioan de Buceci.

Profetul, psalmistul, poetul și marele Antispiritist **David**, în colaborare cu toți corectorii alungați din **Cuina „Tribunei Poporului,”** s'a pus să lucreze o epopee națională—confesională, intitulată : „**Cicioiada.**“ —

Țindarata — Bum!

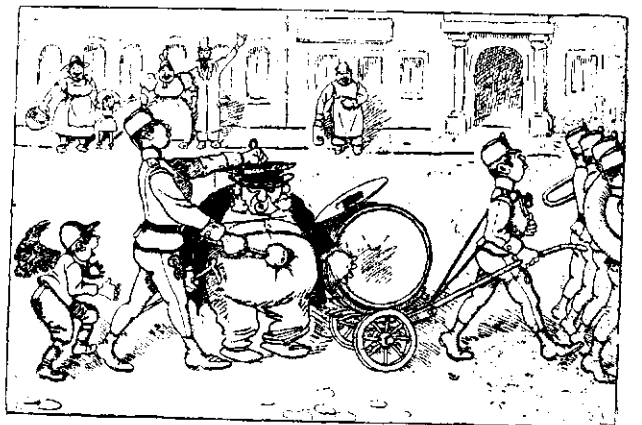

Sună marșul, lume'ascultă ;

Soldații — și ei se uită

La fetele din ferești,

Ca la ființe îngeresti.

Așa apoi s'a'ntemplat,

Că dobașul flusturat

Dă în *burtă, chilipir*

Și nu'n dobă : — „*Áj-Weh, mir!*“

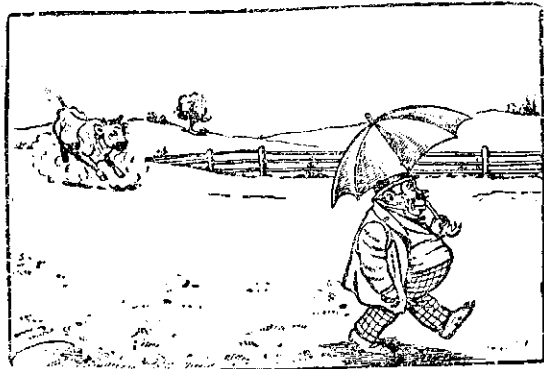
„**Părintele**“ — cocoș Eusebiu — Evghenie, fiitorul stareț în nou înființanda mănăstire la Tornea, căzînd de ună-zî la pămînt, a avut noroc în nas: da, zău, își spărgea capul! —

Barometrul casei.

Bîrbatul. — Tocmai așa, dragă nevestă, doctorul m'a asigurat, că o să-mi dispară cu totul reumatismul.
Aceasta. — Dar atunci cum o să facem ca să aflăm, când se schimbă vremea?

În „ocolul“ taurului.

I.

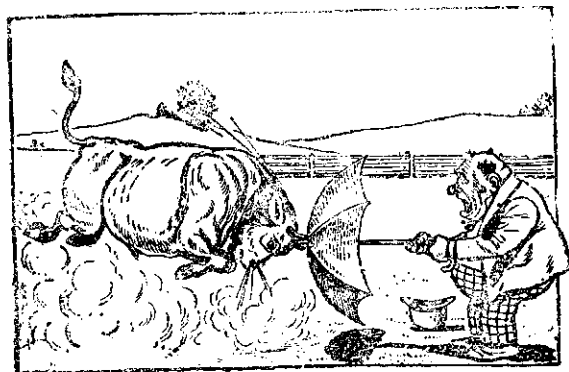
Savantul Pop și el odat'
 În „curtea bicii“ a intrat.

II.

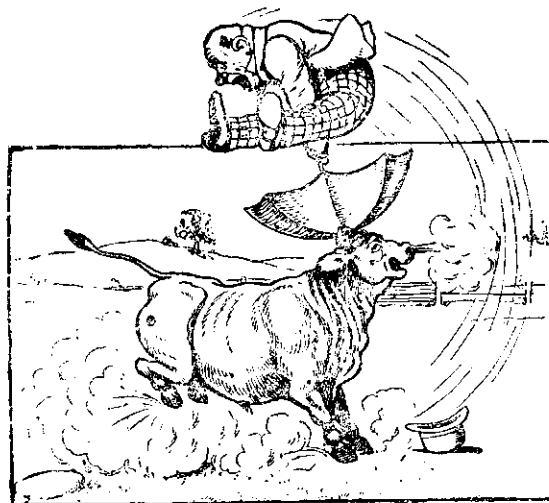
Taurul cum îl zărește,
 Îndată spre el pornește.

III.

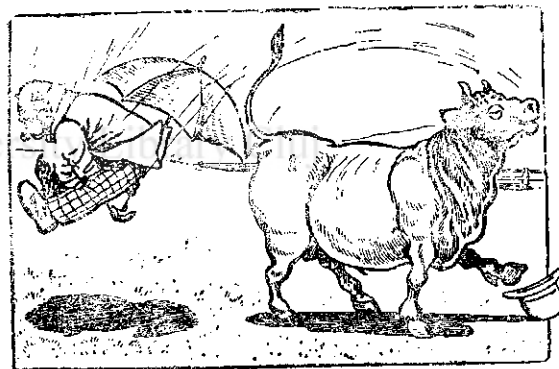
Umbrelă din „sancta“ Rumă,
 Vai, scapă-mă, că nu-î glumă!

IV.

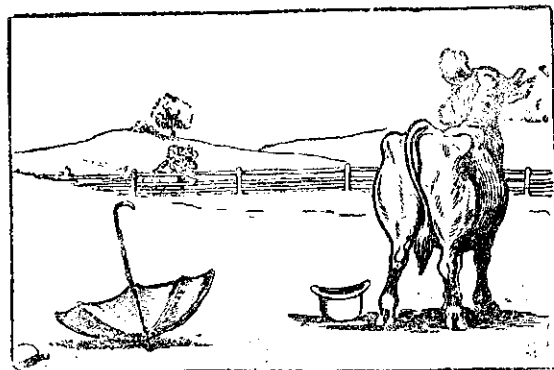
Și nu-î primul „salt mortal“
 Ce-î face acest fișcal.

V.

Taurul e mulțumit
 Cu forța-i de — neunit.

VI.

Iar' Pop peste 'ngrăditură
 Sare — și tace din gură! *)
 Fie-î de învîțatură . . .

Sistul.

*) Asta una nu o cred! Culegătorul.

Intre amorezați.

— Dragă Iulie, mi-e teamă că fratele meu știe de relațiile noastre.

— Și eu sunt sigur! Eri mi-a cerut împrumut zece coroane.

Frapări pe rînd.

(mutatis mutandis.)

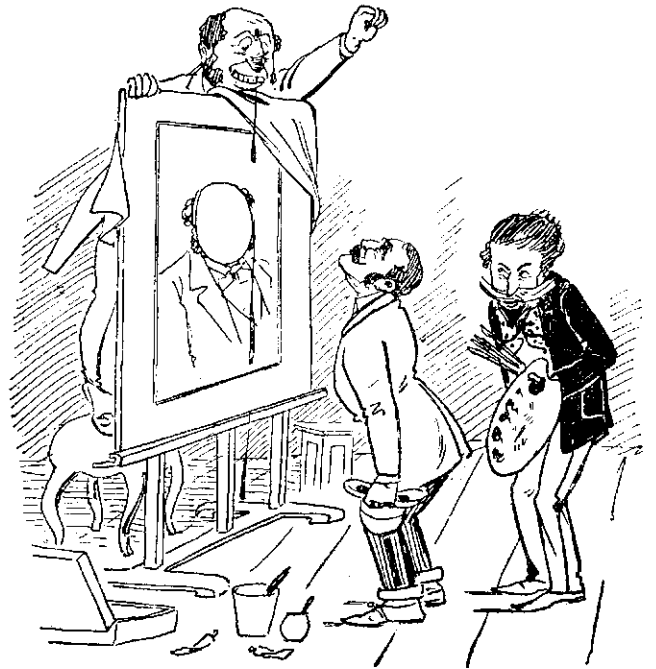

Pictorul *Pro-Kerl* prezintă Reverferentului *Romanic* un portret în ascuns pregătit al cuconașului *Grèvy* Hamzeles din Sominer. *Romanic* stă pe un moment **frapat** în fața portretului uimitor fidel reușit.

Îndată-ce observă însă, că e o păcălitură la mijloc, nici *Romanic* nu se lasă, ci: **prinde** portretul de — nas!

Acum *Pro-Kerl* e — **frapat!**

Astfel a eșit la iveală: cine stă dindărătul portretului *fals* — *fidel* al *Ms. Grèvy*.

Adică cuconașul *Hamzeles* însuși.

'*L-a pornit sângele pe nas!* De necaz dă alarm în „*Trib-gaz-trola*“ din peană „*măg-lașă*.“

Și toata lumea românească, uniată și neunită, stă — firește, în diferit sens — **frapată**.

Peoverbe modernisate.

Satul arde — domnișoara să frizează.

*

Cine-î voinic, nu să teme de — critic.

*

Azî mie, mîine — execuție.

*

Tăcerea este — averea.

*

Vremea bună să cunoaște după — o săptămînă de ploaie.

*

Aî carte — miseria nu-î departe.

*

Bate ferul pînă — aî ciocan.

*

Turcul te bate — dar *Ungurul* te mai și închide.

Pilaf.

TANDA și MANDA.

T. Cunoști măi pe doftoru Ștrocală lipoveanul?

M. De nu l-aș cunoaște! Cunoscu-l și toată vița lui dela Bîrsa.

T. Ce ziei dar la epistola lui „deschisă,” publicată până și în „Controla,” în care necinstește pe un brav bărbat din Lipova; apoi la îmbulzirile lui după directorate, deputăție și alte onoruri — din grația neamurilor?

M. Frate! Mari neîndreptățiri se fac pe lumea asta! Vezi, toți cei ținuți sub pază colo la „Leopoldi-Feld“ ar trebui până'n unul — eliberați.

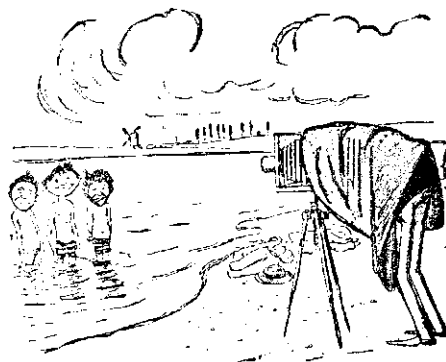
T. Nu te înțeleg.

M. Iese, că tu nu cunoști pe doftoru Ștrocală. Altecum ai pretinde și tu cu mine d'împreună, că până-ce poate umbla el — *liber*, e o nedreptate mare a ține pe ceia la „Leopoldi-Feld“ — *sub pază*.

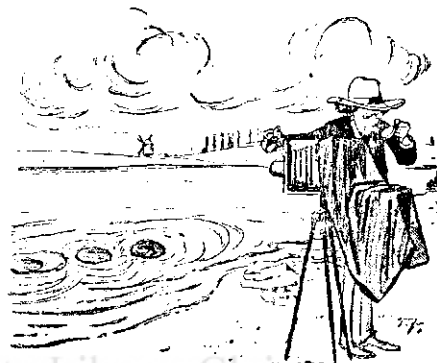
T. Grîji măi, că prota Girafu nu se lasă de el.

M. Păi mă! Tu nici pe prota nu-l cunoști! Sunt la fel: *pot fi internați deodată amîndoi* . . .

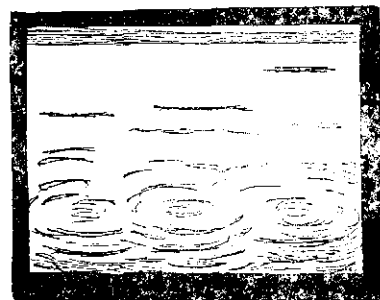
II

III

Fotografia :

ANECDOTE.

— Dacă ai avea o patacă de cinci coroane cu care n'ai ști ce să faci, mi-ai împrumuta-o?

— Da, ține!

— Dar asta e falsă!

— Păi, tocmai d'aceea ț-i-o dați împrumut.

* * *

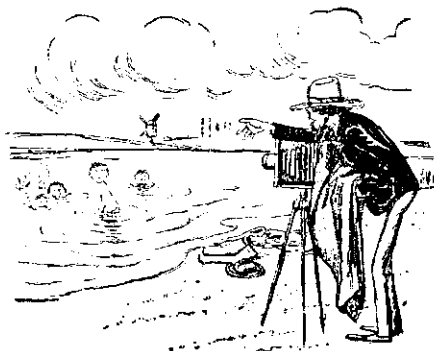
O descoperire.

— Știi, dragă Bartolomeu, că Maria noastră trebuie să iubească pe fiul d-lui Iosifescu, care e acum cu ea în salon.

— De ce?

— Pentru că ori de câte ori e cu el, nu se mai aude cântând nici cu vocea nici din piano.

I.

Întreprindere nereușită.

Gentl'menice.

Doi ghigherli, bine'nbrăcați.
Cu binoclu, mănușați,
Pentru-că s'aũ fost călcat
Pe picioare nprumutat.
Unul l' altul se rēsti,
Cum o fac „gentl'meni“ :
„Boi“! unul din ei zice.
„Măgar!“ caută să-i relice
Celalalt, și cu schintei
În ochi, sē „ficează“ ei.

Un alt domn, pe lângă care
Se'ntemplase „casul“ mare,
Neștiind el românește,
Că îi-se presint' gândește;
Gratios le zice dar:
— „Mē bucur Monsiour Măgar!“
Și mai adauge din nou:
— „Tot-așa, domnule Boi!
... Tablou!“

Cărăbuș.

Prota Teacă.

Acum înțeleg manierele „ncamurilor“! În afacerile lor bisericești ne lasă să ne amestecăm, ba ei recurg la sprijinul moral(?) al foilor de colorit catolic; când vine însă vorba de băncile „familiare“, atunci — nu ne mai cunosc! . . .

Popa Bontilă.

Trebue să recunosc, că prota Hamsca a făcut primul pas spre îndreptare. Aud adică-te, că în adunarea generală a „Timișanei“ a protestat energic în contra amestecului catolicilor în afacerile noastre — de bancă.

„Badea“ din Buteni.

„Badea“ n'are școală'n sat,
Nici „moară“ de măcinat:
Școala lui e la străini.
Iară moara prin vecini!
Pe popor nu-l bagă'n seamă,
„Pauri“ nu-s d'alui seamă!
Khobi ride, Șmüle zice:
— „Astha popele voinice,
Khe vinit la școla nost,
Nu șede tot între prost!
Auzi, măi, „Bodică dragă,
Nu lua lucrul de șagă:
Grijă de turma românească.
Lasă pe cea ovreiască;
„Prin vecini“ nu mai umbla,
Că m'oiu pune'n calea ta
Și'ti voiți trage una, două,
De ți-a plesni pelca'n nouă!

Popinteu Găvrilă.

Deposit de giuvaeruri, ciasornice si argintării.

Bogat asortiment de ciasornice cu pendulă, de perete și deșteptătoare.

Fondat 1867. **I. Grallert și fiul** Fondat 1867.

ciasornicar și giuvaergiu

Arad, piața Andrassy Nr. 24.

Reparațiuni de tot felul de ciasornice și giuvaere se execută prompt.

Prețurile cele mai moderate.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Resultat minunat!

Absint	Alaș
Anisete	Nuci
Benedictin	Cafea
Chatreuse	Maraschino
Caracao	Portocale
Rum	Vanilie

Nu e mai dulce!
ca lichorul de casă, pe care
fiecare damă în mod ușor îl
poate prepara.
**Prețul unei sticlute e
60 fileri.**
care e deajuns la prepararea
unui litru de lichor fin.

Vojtek și Weisz
prăvălie de drogherie și par-
fumerie în
ARAD.

Mulțumire generală!

Invitare la abonament

la

„GURA SATULUI“

foie umoristică în Arad

apare la 1 și 15 a fiecărei luni st. n.

Prețul prenumerării

Pe restul anului curinte C. 4.50

Pe jumătate de an C. 3.—

Administrația.

